

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΠ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιόου καὶ Γ. Μ. Λαμβέγγη διευθύνοντος.

ΑΓΑΘΟΙ ΟΙΩΝΟΙ

Με τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀντιμετωπίζουσι τοὺς προαιωνίους ἐχθρούς. Οἱ οἰωνοὶ προαναγγέλλουσιν αἴσια. Καὶ πρὶν τὸ ἐλληνικὸν πυροβόλον κροτήσῃ δύο νίκαι ἐγγυῶνται περὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως τοῦ ἱερωτάτου τῶν ἀγῶνων.

Ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ νίκη εἶναι ἡ συνένωσις τῶν μικρῶν λαῶν καὶ ἡ δι' αὐτῶν συγκρότησις μιᾶς Μεγάλης Δυνάμεως. Πεντακόσiai χιλιάδες λογχῶν ἀξίζουσι νὰ ὀνομάζωνται οὕτω, θ' ἀποδείξωσι δὲ τάχιστα εἰς τὴν Δύσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδὲ σπιθαμὴ γῆς ἀδεσπότου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ.

Ἡ δευτέρα Ἑλληνικὴ νίκη εἶναι ἡ περιφανὴς ἀποδείξεις τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν συντάξεως καὶ ἰκανότητος. Παρ' ὅλην τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ χρόνου καὶ τὸ ἀπρόβλεπτον τῶν περιστάσεων ἡ Ἑλλάς ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι συγκεντρώσεν ὅσον οὐδεὶς ἐφαντάζετο στρατὸν εἰς τὰ σύνορα, τὰ ὅποια ἐλπίζομεν νὰ καλοῦνται τοῦ λοιποῦ: τὰ παλαιὰ τῆς σύνορα.

Καὶ τώρα ἐπικαλούμενοι τὴν θεῖαν ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν, ὅστις εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ ἱεροῦ ἐκεῖνου, ἐν ἧρχισαν οἱ χριστιανοὶ πατέρες μας, ὅχι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ ὑπὲρ παντὸς σφαδάζοντος ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ἀπίστων, τώρα καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἀπάντων χωροῦμεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς πατροπαραδότου ἐντολῆς, εὐλόγως προσδοκῶντες πᾶσαν νίκην, διότι εἰμεθα ἀποφασισμένοι καὶ ἔτοιμοι εἰς πᾶσαν θυσίαν.

Τὴν ἱερότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀρχομένου ἀγῶνος μόνον ἡ διπλωματικὴ ἰδιωτελεια καὶ αἱ ἀποτυχοῦσαι ὑστεροβουλίαι τῶν μεγάλων θὰ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ μικρὸν ἔτι νὰ ἀμφισβητοῦν. Ἀλλ' ἡ παγκόσμιος λαϊκὴ συνειδήσις, φωτιζομένη ὑπὸ εὐγενῶν διανοιῶν, θὰ ὀρθωθῇ τάχιστα ἐλεγκτῆς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀδικούντων.

Ἐὰν ἡ εἰς ἄνδρας ἐπιστράτευσις ὑπῆρξε δυνατὴ μόνον ἐν ἐνί, τῷ ἐλευθέρῳ τμήματι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἐπεστρατεύθησαν ἐν τούτοις πανταχοῦ ἐνθουσιώδεις τοῦ ἔλου Γένους αἱ ψυχαί. Θὰ ἀμιλληθῶσιν αὐταὶ βεβαίως ἐν αὐταπαρνήσει καὶ θυσίαις. Ἀλλ' ἐνῷ οἱ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν θὰ προτάσσωσι τὰ στήθη ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, οἱ ἀπωτέρω ἅς μὴ παύσωσι διαφωτίζοντες τὴν παγκόσμιον συνειδήσιν, ἥτις ἔσται ὁ τελικὸς κριτὴς καὶ σύμμαχος καὶ στεφανωτὴς τῶν νικῶν μας.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΓΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τρίτη

(Λουκ. ζ'. 11—16).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν·¹ καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς, ὥς δὲ ἤγγισε τὴν πόλιν τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο² τεθνηκὼς υἱὸς μονογενῆς³ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος εὐσπλαγχνίσθη ἐπ'⁴ αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· μη κλαίε, καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ,⁵ οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· νεανίσκε σοὶ λέγω,⁶ ἐγέρθητι,⁷ καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς καὶ ἤρξατο λαλεῖν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες, ὅτι προφῆτης μέγας ἐγήγερται⁸ ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο⁹ ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Ν α ἱ ν = πόλις τῆς Γαλιλαίας ΝΑ. κειμένη τῆς Ναζαρέτ. παρὰ τὸ Θαβῶρ καὶ παρὰ τὴν Καπερναούμ. 2) Ἐ ξ ε κ ο μ ῖ ζ ε τ ο = οἱ νεκροὶ ἐθάπτοντο ἐξ τῆς πόλεως. 3) Ὑ ἱ ὁ ς μ ο ν ο γ ε ν ῆ ς = υἱὸς μόνος τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἥτις χήρα οὖσα εἶχε τοῦτον μόνον στήριγμα. Ἦτο δὲ γυνὴ ἀγαπῆτῃ ἐν Ναὶν διότι λαὸς πολὺς συμμεριζόμενος τὴν λύπην τῆς συνόδου τὴν κηδείαν. 4) Σ ο ρ ὁ ς = ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἐτίθεντο τὰ ὀστά τοῦ θανόντος· εἶτα δὲ καὶ κιβώτιον, ὃ ἀνοικτὸς ζύλινος κράββατος, ἐν ᾧ τιθέμενοι οἱ νεκροὶ μεταφέρονται εἰς τὸν τάφον. Ἐτίθεντο ἐν σαβάνοις καὶ ἡλειμμένοι μύροις ἔχοντες ἀσκεπὴ τὴν ὄψιν. 5) Σ ο ἰ λ έ γ ω = πρὸς σέ ἀπευθύνω τὸν λόγον. 6) Ἐ γ έ ρ θ η τ ι = Ἐπάνελθε ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. 7) Ἀ ν ε κ ά θ η σ ε ν = ἐκάθησεν ἔχων τὸ ἄνω ἡμισυ τοῦ σώματος ὀρθόν. 8) Ἐ γ ή γ ε ρ τ α ι = ἀνέφάνη καὶ εἶναι μεταξὺ ἡμῶν. 9) Ἐ π ε σ κ έ ψ α τ ο = ἔλαβε πρόνοιαν ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς, Α', 11—19.

Ἐν τῇ αὐριανῇ ἀποστολικῇ περικοπῇ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διηγείται τὸ σπουδαιότερον γεγονός τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστιανισμῷ, θέλων ν' ἀποκρούσῃ τὰς κατηγορίας τῶν ψευδοδιδασκάλων, οἵτινες διέδιδον ὅτι ὁ Ἀπ. Παῦλος δὲν εἶναι ἴσος πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους, δὲν εἶναι αὐτόπτης μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀμέσως τὸ Εὐαγγέλιον. Τὴν συκοφαντίαν ταύτην ἀποκρούων ὁ Ἀπόστολος λέγει, ὅτι τὸ κηρυσσόμενον ὑπ' αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, ἥτοι ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία, οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρώπων, δηλαδὴ δὲν κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει ἀνθρωπίνων παραδόσεων, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲ ἡδύνατο παρ' ἀνθρώπου νὰ παραλάβῃ καὶ διδασχῇ τοιαύτην διδασκαλίαν. Πηγὴ αὐτῆς εἶναι ἡ πρὸς αὐτὸν γενομένη ἀποκάλυψις.

ὑπὸ δὲ τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐννοεῖ ὁ Ἀπόστολος οὐχὶ μόνον τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Δαμασκοῦ γενομένην εἰς αὐτὸν ἐμφάνισιν, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀποκαλύ-

Ἀπὸ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ παρὰ τὸν Φλειούντα, ὅπου εἶχε διανυκτερεύσῃ ὁ Κολοκοτρώνης, μέχρι τοῦ Ἀγινωρίου εἶναι ὁδὸς τεσσάρων ὥρῶν διὰ ταχύτου καὶ ἀκμῆς τοῦ ὁδοιπόρου, ὥστε ὁ κομίζων τὰς ἐπιστολάς ἐκεῖνου πρὸς τοὺς περὶ τὸν Ὑψηλάντην ἐνεχείρησεν αὐτὰς δύο ἰσῶς ὥρας πρὸ τῆς μεσημβρίας. Ἐλαβὼν λοιπὸν τὸ λιτὸν γεῦμα αὐτῶν πάντες καὶ πρὸ τῆς μεσημβρίας ὁ Νικηταρχὴς ἄγων τοὺς ἐαυτοῦ προέβηκεν ἀπὸ τοῦ Ἀγινωρίου πρὸς τὴ Δερβανάκια διὰ τοῦ Στεφανίου. Ὁ Παπαφλέσσας καὶ ὁ Ὑψηλάντης, οἱ ἀπορροφασίως πρόθυμοι καὶ ἀνεπιλήπτως ἀνδρεῖοι, ἀσθενούντες δὲν ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὴν μάχην, ἀλλὰ παρέδωκαν ὁ μὲν Πα-

παφλέσσας τούς ἑαυτοῦ εἰς τὸν Νικηταρᾶν, ὃ δὲ Ὑψηλάντης ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τούτου ἔπαυσε τούς στρατιώτας αὐτοῦ ὑπὸ τὸν Εὐμορφόπουλον καὶ τὸν Κεφάλαν. Ἄλλ' ὅμως εἰδήσεις οὐχὶ ἀσφαλῆς, ὅτι οἱ Τούρκοι ὑπεχώρησαν πάλιν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἀργους, ἤγαγε τούς περὶ τὸν Νικηταρᾶν πάλιν ὀπίσω πρὸς τὸ Ἀγινόρι, κατὰ τὴν κλίσιν δὲ τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν δύσιν ἀπὸ ῥάχους εἰς ῥάχιν οἱ ποιμένες ἐδόθησαν καὶ ἀντήχησαν τὰ πλάγια τῶν βουνῶν ὅτι γίνεται φρικτὸς πόλεμος εἰς τὰ Δερβενάκια.

Τραχεῖα εἶναι ἡ οὐχὶ μακρὰ κατὰβασις ἀπὸ τοῦ Ἀγινोरίου μέχρι τῆς ὑποκειμένης κοιλάδος καὶ τραχυτέρα ἔτι ἡ ἀπὸ τοῦ χωρίου Στεφανίου μέχρι τοῦ στενοῦ τοῦ Ἀγίου Σώστου ὁδὸς· καὶ ὅμως ὡς πέρδικες διέδραμον ἐπὶ τῶν ὀξέων λίθων καὶ τῶν σκληρῶν καὶ ξηρῶν θάμνων οἱ εὐσταλεῖς πολεμισταὶ καί, ὅτε ὁ ἥλιος ἐκλινεν ὀπίσω τοῦ μεταξὺ Ἀργολίδος καὶ Μαντινείας ὄρους Ἀρτεμισίου, ὑπὸ τῶν ἐμπείρων τοῦ τόπου ποιμένων καὶ τῶν χωρικῶν ὀδηγούμενοι, ἐπάτησαν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ στενοῦ καὶ κατέλαβον τοὺς τραχεῖς ὡς ἐπάλξεις τεταγμένους εἰς δύο συστάδας βράχους, τὸ Κοτρῶνι καὶ τὸ Κοτρωνάκι, καὶ ἐν ἐκείνῳ μὲν, ὑψηλότερον κειμένῳ, ἐτάχθη ὁ Εὐμορφόπουλος, ἐν τούτῳ δέ, ὁ Νικηταρᾶς.

Ἦλθον ἐν καιρῷ· διότι οἱ Ὀθωμανοὶ διωκόμενοι κατὰ νότου μὲν ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ Ἀγριλοβούνου, ἐκ πλαγίου δὲ ἐπ' ἀριστερὰ ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ χανίου καὶ τῶν περὶ αὐτό, ὑπερβάντες τὴν Παναγόρραχιν, ἐνέπεσον εἰς τὸ στενὸν ὡς ὄγκος φερόμενοι ἀδρανῆς, ὡς οἱ λίθοι, οἵτινες ἀπὸ τὰς Γλύστρας, τοὺς κρημνοὺς τοὺς ὀλίγῳ περαιτέρω πρὸς βορρᾶν, ἀποσπασθέντες ὑπὸ ταρακτοῦ σεισμοῦ ἐκυλίσθησαν εἰς τὸ πεδίον. Οὐδεὶς πρὸ αὐτῶν ὁ κωλύων· ὥστε δεκακισχίλιοι ἐσώθησαν ἐκπεσόντες εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Κουρτέσας, ἀσύντακτοι, ἀγνοούμενοι πρὸς ἀλλήλους, συμπεφυρμένοι, γυμνοὶ οἱ πλείστοι τῶν ἀποσκευῶν, τῶν πολυτελῶν ὅπλων, τοῦ χρυσοκεντήτου ἐπενδύτου, ἅτινα ἀπέριψαν ἵνα διαφύγῃσι κουφίζόμενοι ἐξ αὐτῶν, ἢ διὰ νὰ τρέψῃσι πρὸς αὐτὰ τοὺς διώκοντας αὐτοὺς πενιχρὰ ἐνδεδυμένους καὶ κακῶς ὀπλισμένους Ἕλληνας, ὅπως ἔρριψαν καὶ τὰ κερμέρια αὐτῶν γεμάτα ἀπὸ μαχμουδιέδες.

Ἡ νύξ τοῦ Ἀγίου Σώστου.

Ἄλλ' ἂν τούτων αἱ ψυχαὶ εἰς τὰ γόνατα ἐστρώθησαν εὐχαριστοῦσαι τὸν Ἀλλάχ διὰ τὴν σωτηρίαν, ὅσοι ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν ὑπολειφθέντων πεντακισχιλίων δὲν ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τῶν διωκόντων αὐτοὺς Ἑλλήνων, δὲν εὗρον, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ, ἐλευθέραν τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν καὶ κρημνώδη. Εἶχον καταφθῆσθαι οἱ περὶ τὸν Νικηταρᾶν καὶ μέσα εἰς τὸν σωρόν, τὸν ἀκόσμως κυλιόμενον εἰς τὴν χαράδραν, ἔρριπτον, σφαίρας εἰς τὸν σωρόν, ὥστε ἀνεχαίτισθησαν ἐπὶ μικρὸν οἱ πρῶτοι, ἀλλ' ὠθούμενοι ὑπὸ τῶν ὀπισθεν προέβαινον τυφλοὶ πρὸς τὸν θάνατον, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ νύξ ἐκάλυψε τὸ πᾶν μὲ τὸν σκοτεινὸν αὐτῆς πέπλον. Καὶ ἐπιπτον πυκνοὶ μὲ τὰς πτέρνας πλήττοντες τὴν ἄστοργον γῆν καὶ κατεπά-
του οἱ φεύγοντες τοὺς κειμένους, οὐδαμῶς βλέποντες ἂν εἶναι υἱοί, ἀδελφοί, πατέρες, καὶ ἐξέπνεον τὴν δειλὴν ψυχὴν τῶν ἐνηγκλισμένων κάτω εἰς τὸ αἵματωμένον χῶμα οἱ ἐχθροὶ πρὸς ἀλλήλους, ὁ πασᾶς καὶ ὁ ἱπποκόμος αὐτοῦ, ὁ δοῦλος αἰθίοψ καὶ ὁ μεγίστης γενεᾶς βένης τῆς Καραμανίας, ἐν ᾧ ἵπποι ἐλεύθεροι τῶν φονευθέντων κυρίων ἢ ἀλγοῦντες δεινῶς ἐκ τραυμάτων, τὸ πρὸ αὐτῶν πλῆθος καταπατοῦντες, ἐρρίπτοντο μετὰ τῶν ἀναβατῶν ἐκπεπληγμένοι εἰς τοὺς κρημνοὺς. Καὶ πιθανῶς μὲν ἠκούετο καὶ φρύαγμα τι ἀνδρὸς γενναίου, ἀλλὰ καὶ ἡ χαράδρα καὶ κάτω πρὸς νότον μέχρι τῆς πέραν τῶν Μυκηνῶν Σάρας καὶ πρὸς βορρᾶν μέχρι τῶν ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Βασιλείων καὶ μέχρι τῆς ἀπορρώγος πρὸς τὰς Κλεωνὰς ἐξόδου τοῦ Ἀγινोरίου ἐπλήττοντο ἀπὸ τὸν πάταγον τῆς μάχης, ἀπὸ τοὺς θριαμβευτικούς ἀλαλαγμούς τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τοὺς στεναγμούς τῶν

ὀνησκόντων Τούρκων, ἀπὸ τὰ πανδάρυτα ὀδύρματα αὐτῶν, ἀπὸ τὸν συγκεχυμένον ἀντίλαλον πάντων τούτων, μεθ' ὧν ἀνεμίγνυτο τοῦ νυκτοβόα στρίγλου¹ ἡ ἀγρία κραυγὴ ὡς πρόσκλησις πρὸς τοὺς κόρακας καὶ τοὺς γύπας, ἐν ᾧ οἱ ζῶντες ἀνεβῶν καλοῦντες ἀλλήλους ὡς ῥὲ Χασάνη, ὡς ῥὲ Ἀχμέτ, ὡς ῥὲ Θανάση, ὡς ῥὲ Κωσταντῆ· διότι ἦσαν καὶ Χριστιανοὶ ὑπηρεταὶ τῶν πασάδων μετὰ τῶν Τούρκων καὶ Ἀλβανοὶ χάριν τοῦ μισθοῦ στρατευόμενοι, οἵτινες ἀνεβῶν ἀγιά μ' Γκέκα· γιά μ' Σκόντρα· γιά μ' χριστιάν· θέλοντες νὰ κινήσωσι τὸν ἔλεον τῶν χριστιανῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλ' αὐτοὶ, ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατόν ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ οὔτε ἐξέτασιν οὔτε διάκρισιν νὰ κάμωσιν, ἐφόνευον πάντας, ἀναξίους τῆς χάριτος κρίνοντες, μάλιστα τοὺς χριστιανούς τοὺς στρατευομένους μετὰ τῶν Μωαμεθανῶν. Ὡστε ἀπὸ τῆς ἐν Δερβενάκιοις πρώτης συρράξεως μέχρι τῆς πρώτης τῆς 27 Ἰουλίου πλέονες τῶν τρισχιλίων Τούρκων ἔπεσον νεκροί. Καὶ ἐπληρώθη ἡ χαράδρα πτωμάτων, ἐκ τούτων δὲ μέχρι πρὸ χρόνου ὀλίγου ὁστῶν σωροὶ καὶ ῥάκη ἐκ πολυτελῶν κεντημένων ἀμφιέσεων καὶ ὑποδημάτων λείψανα μετὰ χώματος ἐφέροντο συμπεφυρμένα εἰς τοὺς κατηφόρους ὑπὸ τῶν χειμαρρῶδων βράχων.

Τῇ ἐπιούσῃ οἱ Τούρκοι οἱ σωθέντες φεύγουσι πρὸς τὴν Κόρινθον ἢ μένουσιν ἐπτοημένοι καὶ ἀδρανεῖς εἰς τὸν κάμπον τῆς Κουρτέσας. Ὀλίγον περαιτέρω αὐτῶν κατὰ τὸ Παληόχανον συνέρχονται οἱ Ἕλληνες περὶ τὸν Κολοκοτρώνην. Λάμπουσιν ἀπὸ τὰ πάγχρυσα μεϊτανογέλεκα καὶ ἀπὸ τὸν ἀργυροῦν ὀπλισμὸν τῶν βέηδων καὶ τῶν πασάδων, ἀλλὰ ἡ ὄψις μάλιστα αὐτῶν λάμπει φαιδρὰ ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν νικητῶν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐξομάδα.

Δικαιούμεθα νὰ πιστεῦσωμεν, ὅτι ἂν ἡ διαίρεσις τῶν κατοικούντων τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀνατολὴν λαῶν δὲν κατὰ ῥῆσιν νὰ προλάβῃ τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν πρὸ πέντε αἰώνων, ἡ εἰλικρινὴς αὐτῶν ἐνωσις σήμερον παρέχει στερεὸν ἔδαφος ὅπως ἐπιδιωχθῇ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν δυνάμεων ἡ ἀνάπλασις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀνατολῆς.

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τοῦ ἐν Φραγκᾶδες κ. Α. Κ. Ἀδαμίδου οἱ κ. κ. Ν. Φανίκας δραχ. 2. Α. Κ. Ἀδαμίδης 2. Γ. Οἰκονομίδης δραχ. 2. Κωνστ. Ἀδαμίδης δραχ. 1. Ἰωάν. Παπαδόπουλος δρ. 1. Τὸ ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Δημήτριος δραχ. 2. ὁ κ. Μιχαὴλ Χριστίδης δραχ. 0,50. Ἀλέξ. Τενόπουλος δραχ. 1. Σπυρίδων Λαζόπουλος δραχ. 1. ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 12,50.
Ἀνώνυμος ἐξ Ἀθηνῶν (Α. Α.) δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Μ. Σ. Ἀρταγ. Κανονίζονται ἀναλόγως τῶν Ταχυδρομείων κρατοῦνται δὲ τὰ μὴ διεκπεραιούμενα μετὰ τὴν ἐλπίδα ταχείας ἀποστολῆς. Γ. Δ. Ἀλξέξανδρεῖαν, Ι. Κ. Ζαχαρίαν. Ν. Β. Δίβερπουλ, Χρ. Σ. Τερρέστην. Βεβαίως θὰ ἐννοηθῇ πότεν ἐλπίζομεν τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως τοῦ φύλλου, ἥδη, ὅτε τὸ ἐσωτερικὸν ἀδυνατεῖ εὐλόγως νὰ παράσῃ αὐτὰ κατὰ τὸ πλεῖστον, ὅπως πρότερον.—Ν. Σ. Δαμίαν. Θὰ εἶναι ἐκ τῶν κατὰ χιλιάδας πολλὰς διανεμηθέντων εἰς τοὺς ἀπερχομένους. Χαίρομεν ὅτι τόσο ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ πρωτοβουλία μας, ὅτι δὲ ἀνεγνώσκοντο καὶ ἐδίδον ἀφορμὰς πατριωτικῶν ἐξάρσεων κατὰ τὰ ταξίδια, μᾶς τὸ ἔγραψαν πολλοί.—Β. Τ. Σπύρον. Ἐάν μετὰ ἔνδεκα ἔτων σχετικὰ κηρύγματα καὶ προπαρασκευῇ τοῦ ἔδαφους τ' ἀποτελέσματα δὲν μᾶς ἐδικαίωνον τότε... καὶ πάλιν δὲν θ' ἀπληχίζεσθαι.—Β. Χ. (...). Ἀπαντήσεις καὶ ἐκπληρώσεις αἰτήσεων ἐκ πολλῶν μερῶν κατ' ἀνάγκην ἀναβάλλονται μετὰ τὴν ἐλπίδα ταχείας διεκπεραιώσεως.

¹ Νυκτοβόας στρίγλος εἶναι ὁ σήμερον καλούμενος βαλμᾶς ἢ χουλούγιωργας.